

Indland

Ulrik Dahlin

Tilsyneladende har regeringen så stort hastværk med at få lovfæstet det bebudede paradigmeskift i udlændingepolitikken, at Inger Støjberg nu har fremsat et omfattende lovforslag inden udløbet af høringsfristen. Det er »disrespekt« for offentlighedens muligheder for at påvirke forslaget, mener professor

Udlændinge- og integrationsministeren, Inger Støjberg (V), til møde om paradigmeskiftet i Folketingssalen, torsdag den 20. december 2018.

 Tariq Mikkel Khan

🕒 17. januar 2019

💬 Kommentarer (38)

Udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V) har tirsdag fremlagt **et 175 sider langt lovforslag i Folketinget** <https://www.ft.dk/ripdf/samling/20181/lovforslag/1140/20181_1140_som_fremsat.pdf>, L 140. Med i alt 111 ændringsforslag til udlændingeloven og andre love skal L 140 gennemføre det, som regeringen aftalte med Dansk Folkeparti i finanslovsaftalen, det såkaldte paradigmeskift i udlændingepolitikken.

Umiddelbart er det mest opsigtsvækkende, at ministeren har valgt at fremsætte det omfattende lovforslag uden at vente på, at høringsfristen udløber. Det gør den først fredag, altså tre dage efter fremsættelsen.

Det betyder, at de 185 høringsparter – bl.a. Advokatrådet, Dommerforeningen, Institut for Menneskerettigheder, Dansk Flygtningehjælp, Rigspolitiet og UNHCR – som lovudkastet blev sendt til lige inden jul, ikke får den sædvanlige mulighed for at påvirke lovforslaget på baggrund af deres specielle indsigt.

Professor Peter Munk Christiansen fra Institut for Statskundskab på Aarhus Universitet kalder en sådan fremgangsmåde for »disrespekt« for den høringsinstitution, der normalt anvendes for love, inden de fremsættes.

»Det sender et signal om, at man ikke forestiller sig eller ikke vil tage hensyn til, at man vil få indsigelser eller bemærkninger fra høringsparterne, som kan føre til, at ministeriet omarbejder lovudkastet inden den politiske behandling i Folketinget,« siger Peter Munk Christiansen.

Spørger man Udlændinge- og Integrationsministeriet om en forklaring, får man følgende korte tekst på en mail fra ministeriet:

»Med finansloven for 2019 aftalte regeringen og Dansk Folkeparti en række stramninger af udlændingepolitikken. Det er vigtigt for både regeringen og for Dansk Folkeparti, at de initiativer bliver vedtaget snarest muligt.«

Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti forklarer, at DF har lagt vægt på, at lovforslaget blev vedtaget så hurtigt som muligt.

»Og det har regeringen erklæret sig enig i. Det er vigtigt, at det kommer på plads.«

– Så du ser ikke noget problem i, at lovforslaget fremsættes før udløbet af høringsfristen?

»Nej. Det er de samme organisationer, der svarer hver gang,« siger Martin Henriksen.

– Hvorfor så en høringsrunde?

»Høringsrunden er ikke ligegyldig. Der kan komme ting frem i forbindelse med en høring, som kan forbedre lovgivningen eksempelvis i forhold til det lovtekniske eller de enkelte dele. Men vores holdninger på udlændingeområdet er velkendte for de fleste, og vi ændrer ikke vores politik, fordi Dansk Flygtningehjælp eller Røde Kors endnu en gang skriver, at de er uenige med os. I øvrigt kan høringssvarene sagtens indgå i behandlingen af lovforslaget, hvis der er nogen, som måtte ønske det,« siger Martin Henriksen.

Paradigmeskiftet konkret

Folketinget skal førstebehandle lovforslaget den 24. januar. Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyser på deres mail, at et høringsnotat forventes oversendt til Folketinget inden førstebehandlingen af lovforslaget torsdag i næste uge.

Med så hurtig en førstebehandling kan lovforslaget ifølge planen blive vedtaget den 21. februar og træde i kraft allerede fra den 1. marts.

Inden da skal udlændingeordførerne debattere lovforslagets mange ændringer af eksisterende love.

Ifølge lovbemærkningerne indebærer L 140 »en ny tilgang« til udlændinge- og integrationsområdet, hvor der skal være »fokus på midlertidighed og hjemsendelse«. Lovforslaget skal sende »et klart signal« om, at flygtninges ophold i Danmark er midlertidigt, og at »Danmark har både viljen og evnen til at agere hurtigt og effektivt«, når grundlaget for en flygtnings opholdstilladelse ikke længere er til stede.

Derfor skal der for fremtiden kun meddeles midlertidige opholdstilladelser til flygtninge, også selv om de får konventionsstatus. Myndighederne skal endvidere kun lade være med at inddrage opholdstilladelser, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Som noget helt nyt skal ministeren »i særlige tilfælde« have mulighed for at indføre et månedligt loft for familiesammenføringer til herboende flygtninge.

Loftet må kun »anvendes midlertidigt til at håndtere ekstraordinære situationer«, fremgår det af lovbemærkningerne, og det skal administreres inden for rammerne af de internationale forpligtelser.

Dernæst vil L 140 ophæve anerkendte flygtninges retskrav på en permanent bolig. Fremover vil det være tilstrækkeligt, hvis kommunerne tilbyder et midlertidigt opholdssted. Det kan f.eks. være et værelse i et bofællesskab eller et værelse til deling med andre, hvis man er enig. Denne ændring betyder også, at det ikke længere vil være muligt at søge om boligstøtte.

»Det bemærkes, at der under midlertidig indkvartering ikke er mulighed for at søge støtte til dækning af boligudgifter,« fremgår det således af lovbemærkningerne.

Endelig nedsættes den lave integrationsydelse – som i øvrigt skifter navn til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse – med 2.000 kroner månedligt til 10.145 kroner til enlige.

Herudover indeholder L 140 en lang række yderlige ændringer af udlændinge-, repatrierings-, integrations- og straffeloven samt lov om aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om kommunale og regionale valg og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge.